

20ο Συνέδριο ΚΚΕ: “Η αλληλεγγύη στην Κούβα αποτελεί πεδίο, στο οποίο ξεκαθαρίζει η ήρα από το στάρι”

CUBA de Corazon

Το παρακάτω κείμενο στάλθηκε στην επιτροπή για τον δημόσιο διάλογο του 20ου Συνεδρίου λίγο μετά τη δημοσίευση των Θέσεων της Κεντρικής Επιτροπής (ΚΕ). Στις 3 Φλεβάρη κλήθηκα στην έδρα της ΚΕ στον Περισσό, όπου 2 μέλη της μου ανακοίνωσαν ότι το κείμενό που έστειλα δεν θα δημοσιευτεί γιατί “είναι εχθρικό προς το κόμμα”. Όμως η ανακοίνωση της επιτροπής προσυνοδριακού διαλόγου στις [21/12/2016](#), ανέφερε σχετικά: “Αποκλείονται κείμενα ... που περιλαμβάνουν θέσεις εχθρικές προς την ιδεολογία και το χαρακτήρα του ΚΚΕ”. Το αν το κείμενό μου περιλαμβάνει τέτοιες θέσεις, ας το κρίνει ο καθένας που θα μπει στον κόπο να το διαβάσει. Για μένα είναι δεδομένο ότι καμία ΚΕ δεν νομιμοποιείται να ταυτίζει τον εαυτό της με την “ιδεολογία και τον χαρακτήρα του ΚΚΕ” και την πολιτική διαφωνία με τις θέσεις και την πρακτική της ως “εχθρότητα προς το κόμμα”. Τέλος, σε όσους θα μου προσάψουν ότι η δημοσίευση αυτού του κειμένου (σημ. ενός φίλου και όχι μέλους του κόμματος) θα βλάψει το ΚΚΕ, απαντώ προκαταβολικά ότι αυτές ακριβώς οι αντιλήψεις και πρακτική της ΚΕ, βλάπτουν ήδη το κόμμα πολύ περισσότερο.

Βαγγέλης Γονατάς, Μαρούσι - Αθήνα

Το κείμενο:

Η Κούβα αποτελεί σήμερα την πρωτοπορία όχι μόνο του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος (ΔΚΚ) αλλά και των αντιιμπεριαλιστικών κινημάτων όλου του κόσμου. Κατ επέκταση και οι θέσεις του ΚΚ Κούβας έχουν ειδικό βάρος στο ΔΚΚ. Το ΚΚ Κούβας κατέκτησε επάξια τις τελευταίες δεκαετίες αυτή τη θέση, όχι μόνο ως ένα από τα λίγα εναπομείναντα ΚΚ εξουσίας, όχι μόνο γιατί δεν έλειψε από καμία διεθνή ή περιφερειακή συνάντηση των ΚΚ, αλλά κυρίως για την ξεκάθαρη θέση που πήρε τότε απέναντι στην “περεστρόικα”, σε εποχές που όλα τα ΚΚ (και το δικό μας, θ.30 της ΚΕ για το 18ο Συνέδριο) την υποστήριξαν άκριτα.

Ας δούμε όμως την εξέλιξη της θέσης του ΚΚΕ για την Κούβα μέσα από τα Συνεδριά του:

17ο Συνέδριο (2005) - Θέση 5:

“Στην αμερικανική αντικουβανική εκστρατεία συστρατεύτηκαν η ΕΕ, σοσιαλδημοκράτες, “νεοαριστεροί” ομορτιστές και κάθε είδους απολογητές του ιμπεριαλισμού. Η αλληλεγγύη στην Κούβα αποτελεί πεδίο, στο οποίο ξεκαθαρίζει η ήρα από το στάρι. Στην Κούβα, με την καθοδήγηση του ΚΚ και της κυβέρνησης, προωθήθηκαν διάφορες μορφές οικονομικής συνεργασίας με το ξένο κεφάλαιο καθώς και η μικρή ιδιοκτησία στο εμπόριο και στην αγροτική οικονομία, στον τουρισμό ιδιαίτερα, με στόχο να ανακουφιστεί η χώρα από το εμπάργκο. Παράλληλα, ενισχύθηκαν οι διεθνείς πρωτοβουλίες της χώρας και του ΚΚ Κούβας ενάντια στην ιμπεριαλιστική πολιτική. Είναι σημαντική η έμπρακτη διεθνιστική της αλληλεγγύη στους λαούς και τα κινήματα της Λατινικής Αμερικής, στην κυβέρνηση Τσάβες

στη Βενεζουέλα. **(υπογράμμιση δική μου).**

18ο Συνέδριο (2009) - Θέση 20:

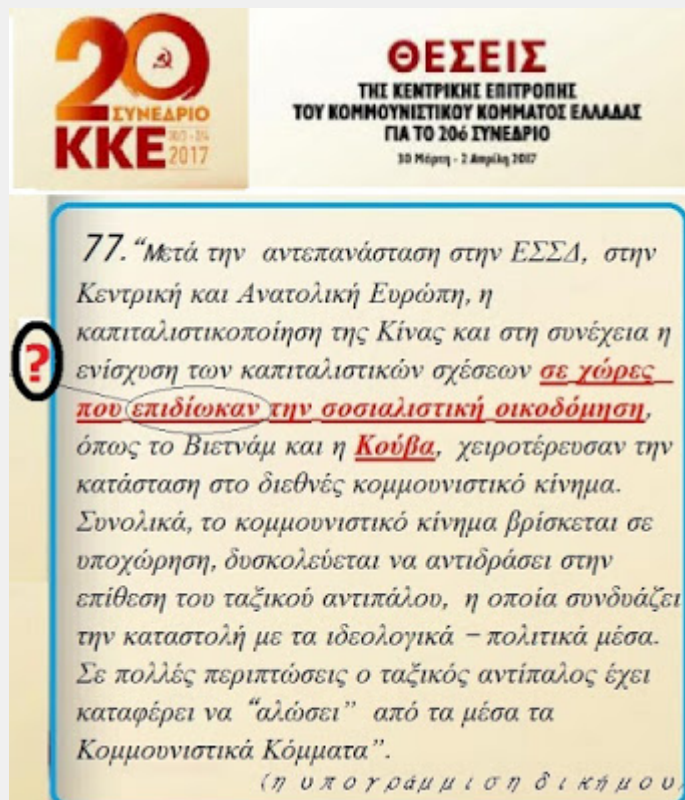
(το ΚΚΕ) “Ανέπτυξε σε νέο επίπεδο τις σχέσεις με το ΚΚ Κούβας και το κίνημα αλληλεγγύης στη σοσιαλιστική Κούβα. Οργάνωσε με επιτυχία τη μεγάλη διαδήλωση στην Αθήνα το 2006, με την παρουσία δεκάδων εκπροσώπων των Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων, τη βδομάδα αλληλεγγύης στη σοσιαλιστική Κούβα με μαζικές εκδηλώσεις και πορείες το Μάη του 2006, την καμπάνια για την απελευθέρωση των 5 Κουβανών δεσμοτών των ΗΠΑ. Σύσφιξε τις σχέσεις του με μια σειρά κομμουνιστικά κόμματα της Λατινικής Αμερικής, ανέπτυξε την αλληλεγγύη του στους αγώνες του λαού της Βενεζουέλας και των λαών που αντιπαλεύουν την ιμπεριαλιστική επέμβαση και τον πόλεμο...” **(υπογράμμιση δική μου).**

19ο Συνέδριο (2013) - Θέση 44:

“Το Κόμμα μας υπερασπίζεται τις κατακτήσεις της κουβανικής επανάστασης, που απέδειξε τα πλεονεκτήματα του σοσιαλισμού, επιτυγχάνοντας στις δύσκολες συνθήκες της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας την επίλυση βασικών προβλημάτων που παραμένουν άλυτα και βασανίζουν την εργατική τάξη, πλατιά λαϊκά στρώματα στις άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής. Το ΚΚΕ, στα πλαίσια του προλεταριακού διεθνισμού, αναπτύσσει δημιουργικό διάλογο με το ΚΚ Κούβας για τις κοινωνικοοικονομικές αλλαγές που προωθούνται τα τελευταία χρόνια, εκφράζει τον προβληματισμό του για την εφαρμογή μέτρων που ενισχύουν την παρουσία του κεφαλαίου και αδυνατίζουν τη σοσιαλιστική ιδιοκτησία, τις σοσιαλιστικές σχέσεις παραγωγής”. **(υπογράμμιση δική μου).**

20ο Συνέδριο (2017) - Θέση 77:

“Μετά την αντεπανάσταση στην ΕΣΣΔ, στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, η καπιταλιστικοποίηση της Κίνας και στη συνέχεια η ενίσχυση των καπιταλιστικών σχέσεων σε χώρες που επιδίωκαν τη σοσιαλιστική οικοδόμηση, όπως το Βιετνάμ και η Κούβα, χειροτέρευσαν την κατάσταση στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Συνολικά, το κομμουνιστικό κίνημα βρίσκεται σε υποχώρηση, δυσκολεύεται να αντιδράσει στην επίθεση του ταξικού αντιπάλου, η οποία συνδυάζει την καταστολή με τα ιδεολογικά-πολιτικά μέσα. Σε πολλές περιπτώσεις ο ταξικός αντίπαλος έχει καταφέρει να «αλώσει» από τα μέσα τα Κομμουνιστικά Κόμματα”. **(υπογράμμιση δική μου)**

20ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΚΕ 2017

ΘΕΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΙΑ ΤΟ 20ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ
30 Μάρτιου - 2 Απριλίου 2017

77. “Μετά την αντεπανάσταση στην ΕΣΣΔ, στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, η καπιταλιστικοποίηση της Κίνας και στη συνέχεια η ενίσχυση των καπιταλιστικών σχέσεων σε χώρες που επιδίωκαν τη σοσιαλιστική οικοδόμηση, όπως το Βιετνάμ και η Κούβα, χειροτέρευσαν την κατάσταση στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Συνολικά, το κομμουνιστικό κίνημα βρίσκεται σε υποχώρηση, δυσκολεύεται να αντιδράσει στην επίθεση του ταξικού αντιπάλου, η οποία συνδυάζει την καταστολή με τα ιδεολογικά – πολιτικά μέσα. Σε πολλές περιπτώσεις ο ταξικός αντίπαλος έχει καταφέρει να “αλώσει” από τα μέσα τα Κομμουνιστικά Κόμματα”.

(η υπογράμμιση δική μου)

Είναι φανερό ότι στο 20ο Συνέδριο, η ΚΕ έχει μετακινηθεί από τη θέση του “δημιουργικού διαλόγου με το ΚΚ Κούβας και την έκφραση προβληματισμού”, στη θέση ότι η Κούβα “επιδίωκε” (δηλ. **Κάποτε στο παρελθόν**) την σοσιαλιστική οικοδόμηση. Το συμπέρασμα που προκύπτει από αυτή τη θέση, είναι ότι εφόσον σήμερα η Κούβα δεν επιδιώκει την σοσιαλιστική οικοδόμηση, αυτό που μένει είναι ο μονόδρομος της ενίσχυσης των καπιταλιστικών σχέσεων και η “καπιταλιστικοποίηση” τύπου Κίνας. Εν ολίγοις, τελειώσαμε και με την Κούβα.

Παρεμπιπτόντως, ο όρος “**καπιταλιστικοποίηση**”, ενδεχομένως εκφράζει και μια νέα αντίληψη για την αντεπανάσταση. Ότι δεν πρόκειται δηλαδή μόνο για βίαιη αλλαγή των οικονομικών-κοινωνικών-πολιτικών συνθηκών σε μια σοσιαλιστική χώρα, αλλά και για μια σταδιακή ειρηνική μετάλλαξη. Αυτό δεν είναι κατ’ ανάγκη μη συζητήσιμο, ιδιαίτερα επειδή θέτει σε νέα βάση το δίπολο “ανατροπή/κατάρρευση”.

Πέρα από αυτά όμως η ουσία δυστυχώς δεν είναι σε αυτά που γράφονται στις θέσεις. Βασικά είναι σε αυτά που δεν γράφονται αλλά αιωρούνται και διαχέονται μέσω “**διαρροών**”, φημών και εμπιστευτικών ενημερώσεων. Ενδεικτικό αυτού, είναι ότι μια εβδομάδα πριν την δημοσίευση των Θέσεων της ΚΕ, η εφημερίδα ΒΗΜΑ δημοσίευσε εκτενή αποσπάσματα του εσωκομματικού κειμένου κριτικής του ΠΓ προς το ΚΚ Κούβας, του 2011!

“Όποιος καεί στο χυλό, φυσάει και το γιαούρτι”! Έτσι καλείται η Κούβα σήμερα να πληρώσει την άκριτη στήριξη που δώσαμε ως κόμμα στην περεστρόικα του Γκορμπατσόφ. Για να ξεπλύνουμε αυτή την ντροπή, χρεώνουμε με την δυσπιστία και την απαξίωσή μας , μια Επανάσταση, ένα Κόμμα και ένα λαό, που στέκεται ακόμα όρθιος, δείχνοντας στην ανθρωπότητα ότι ο σοσιαλισμός είναι σήμερα όχι μόνο ζωντανός αλλά και εφικτός και πραγματοποιήσιμος.

Όσον αφορά τους κομμουνιστές, η αλληλεγγύη με την Κούβα δεν μπορεί να σημαίνει απλά στήριξη στα αιτήματα πάλης (Γκουαντάναμο, αποκλεισμός κ.α), αλλά στήριξη ενός λαού και της επαναστατικής του ηγεσίας, που παλεύει σήμερα να διατηρήσει τις κατακτήσεις του και κρατά τον δρόμο ανοιχτό προς τον κομμουνισμό για όλη την ανθρωπότητα.

Αν κάναμε μια δεκαετία να καταλήξουμε για τον σοσιαλισμό στην ΕΣΣΔ ότι ήταν “ανατροπή” και όχι “κατάρρευση” (λες και μπορεί να υπάρξει το ένα χωρίς το άλλο), δεν μπορεί για την Κούβα να καθαρίσουμε στα βουβά, αλλάζοντας τον χρόνο ενός ρήματος. Στο 19ο Συνέδριο να “επιδιώκει” και στο 20ο να “επιδίωκε” την σοσιαλιστική οικοδόμηση.

Γι αυτό, το Συνέδριο πρέπει κατ’ ελάχιστο να αποκαταστήσει την λαθροχειρία της θέσης 77 (“επιδίωκαν”). Να κρατήσει την συζήτηση ανοιχτή στο Κόμμα και στην κοινωνία για τον σοσιαλισμό σήμερα. Για τον δρόμο που κρατά ανοιχτό ο λαός της Κούβας με νύχια και με δόντια.

Για να μην μείνει στην ιστορία το 20ο Συνέδριο του ΚΚΕ σαν το 20ο Συνέδριο του πάλαι ποτέ ΚΚΣΕ.